

03/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

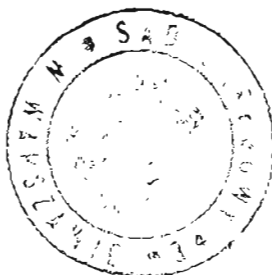
Dnia 30 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: **SSO Ewa Witkowska**

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Cieślińska – Kopeć
po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014 roku w Warszawie, na rozprawie
sprawy z powództwa **Fundacji dla Zwierząt „Argos” z/s w Warszawie**
przeciwko **Gminie Konstancin – Jeziorna i Arturowi Banaszewskiemu**
o **ustalenie**

1. stwierdza iż umowa nr OŚR – 2720/6/2013 zawarta w dniu 31 grudnia 2013r. pomiędzy Gminą Konstancin - Jeziorna a Arturem Banaszewskim – prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „EKO-ART” Artur Banaszewski z/s w Bliżynie jest nieważna;
2. zasądza od Gminy Konstancin - Jeziorna i Artura Banaszewskiego na rzecz Fundacji dla Zwierząt „Argos” z/s w Warszawie kwotę 7.200,00 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od Gminy Konstancin - Jeziorna i Artura Banaszewskiego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę – 16.050,00 zł (szesnaście tysięcy pięćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

2014.12.30
Dymf

Sygn. akt III C 131/14

Uzasadnienie

Fundacja dla Zwierząt „Argos” w Warszawie w pozwie z dnia 23 stycznia 2014 roku skierowanym przeciwko Gminie Konstancin – Jeziorna oraz Arturowi Banaszewskiemu domagała się ustalenia nieważności umowy nr OŚR – 2720/6/2013 z dnia 31 grudnia 2013 roku zawartej pomiędzy Gminą Konstancin – Jeziorna, a Arturem Banaszewskim prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą „EKO – ART”. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że powyższa umowa jest sprzeczna z obowiązującymi przepisami prawa oraz zasadami współżycia społecznego. Natomiast interes prawny powoda w dochodzeniu roszczenia wynika ze statutowych celów Fundacji dla Zwierząt „Argos”, jakimi są ochrona zwierząt oraz zapobieganie ich krzywdzeniu */pозew wraz z uzasadnieniem k.4-7/*.

Pozwani Artur Banaszewski oraz Gmina Konstancin – Jeziorna wnieśli o oddalenie powództwa w całości z zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Obydwaj pozwani w uzasadnieniu przede wszystkim wskazali na brak legitymacji po stronie powoda do wytoczenia niniejszego powództwa */odpowiedzi na pozew pozwanych k.39-45, /k.52-55/*.

Powyższe stanowiska strony podtrzymały do końca procesu */pismo powoda – k.120, protokół – k.143-144, k.166-169, załącznik do protokołu – k.171-172,173-174/*.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Fundacja dla Zwierząt „ARGOS” działa na podstawie statutu. Obszarem jej działania jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą miasto Warszawa. Do głównych celów Fundacji należy charytatywna pomoc zwierzętom bezdomnym i zwierzętom krzywdzonym przez ludzi oraz zapobiegania i zwalczania źródeł takich zjawisk; ekologia, ochrona zwierząt i ochrona dziedzictwa przyrodniczego. Fundacja realizuje swoje cele poprzez nieodpłatną działalność pożytku publicznego w zakresie organizowania działań propa-

gandowych i edukacyjnych z zakresu ochrony zwierząt, propagowania adopcji zwierząt i ich sterylizacji; współdziałania z instytucjami państwowymi, samorządowymi i charytatywnymi, policją i strażą miejską; prowadzenia schronisk dla zwierząt domowych, zakładów opieki nad zwierzętami, organizowania adopcji zwierząt, organizowania sterylizacji zwierząt domowych; opieki weterynaryjnej i sterylizacji zwierząt domowych. Ponadto poprzez odpłatną działalność pożytku publicznego w zakresie prowadzenia schronisk dla zwierząt domowych, zakładów opieki nad zwierzętami; usług weterynaryjnych, w tym sterylizacji zwierząt domowych oraz działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej poza siecią sklepową; sprzedaży detalicznej prowadzonej przez internet; działalność wydawniczą; świadczenie usług reklamowych (*statut Fundacji – k.24-29, zeznania powoda – k.166-167*).

W dniu 23 marca 2012 roku Rada Miejska Konstancina – Jeziornej podjęła uchwałę nr 209/VI/21/2012 w sprawie uchwalenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy Konstancin – Jeziorna. Wykonanie powyższej uchwały zostało powierzone Burmistrzowi Gminy Konstancin – Jeziorna. Celami przyjętego programu było zapewnienie opieki zwierzętom bezdomnym w rozumieniu art. 4 pkt. 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, w związku z art. 3 ust. 2 pkt. 14 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wykonawcami programu były – gmina oraz organizacje społeczne, stowarzyszenia, fundacje, których statutowym celem działania jest przeciwdziałanie bezdomności zwierząt. Ze względu na brak schroniska dla zwierząt na terenie Gminy Konstancin – Jeziorna jak również Powiatu piaseczyńskiego, Gmina Konstancin – Jeziorna miała zapewnić opiekę bezdomnym zwierzętom poprzez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do świadczenia usług w zakresie opieki weterynaryjnej, który zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt zagwarantuje odpowiednie warunki przetrzymywania zwierząt do czasu znalezienia im nowych właścicieli lub opiekunów oraz zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt; zapewnienia możliwości dokarmiania wolno żyjących kotów w okresie długotrwałych mrozów i utrzymywania się pokrywy śnieżnej poprzez współpracę z jednostkami pomocniczymi gminy, przede

wszystkim z Zarządami Osiedli, która wskazać miała miejsca występowania wolno żyjących kotów, miejsca, gdzie mogą one znaleźć schronienie w czasie silnych mrozów oraz osoby, którym można przekazać karmę dla zwierząt; wskazania gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich oraz zawarcia stosownej umowy z gospodarstwem, gdy zajdzie taka potrzeba (*uchwała – k.16, program opieki – k.17-19, SIWZ – k.56-86, ogłoszenie – k.87-89, formularz ofertowy – k.90-96*).

W dniu 31 grudnia 2013 roku w wyniku rozstrzygnięcia postępowania w sprawie zamówienia publicznego, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego - nr sprawy ZP.271.92.2013, Gmina Konstancin Jeziorna zawarła z Arturem Banaszewskim umowę nr OŚR – 2720/6/2013, której przedmiotem było odławianie, przygotowywanie do adopcji i opieka nad bezdomnymi zwierzętami pochodzącymi z terenu gminy Konstancin Jeziorna (*bezsportne, umowa k. 9-15*).

Na podstawie wyżej wskazanej umowy do szczegółowych zadań Artura Banaszek należało odławianie i transport bezdomnych zwierząt (psów i kotów) z terenu gminy Konstancin – Jeziorna na polecenie Straży Miejskiej; przejęcie dotychczas odłowionych zwierząt od podmiotu wskazanego przez Gminę; w przypadku odłowienia zwierzęcia posiadającego właściciela zwrot zwierzęcia oraz przekazanie Straży Miejskiej danych właściciela pozostawionego bez nadzoru zwierzęcia; wykonywanie podstawowych zabiegów higienicznych i lekarskich, w tym: zwalczanie pasożytów, szczepienia obowiązkowe – w tym wścieklizna oraz założenie przekazanych przez Gminę identyfikatorów (czipów) oraz wprowadzenie danych do bazy safe-animal.eu; wykonywanie zabiegu kastracji/sterylizacji u zwierząt przebywających pod opieką Gminy dłużej niż miesiąc; zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt; objęcie zwierząt opieką polegającą na zapewnieniu pomieszczenia chroniącego je przed zimnem, upałami i opadami atmosferycznymi z dostępem do naturalnego oświetlenia, umożliwiającego zmianę pozycji ciała, odpowiednią dla rasy, płci, wieku i kondycji zdrowotnej zwierzęcia karmę i stały dostęp do wody pitnej, w razie potrzeby kwarantannę. Strony umowy postanowiły, że zakres przedmiotu

umowy realizowany będzie bez udziału podwykonawców (*umowa k. 9-15, zeznania pozwanego Artura Banaszewskiego – k.167-168*).

W trakcie realizacji przez Artura Banaszewskiego przedmiotowej umowy, w dniu 6 listopada 2013 roku przeprowadzona została kontrola środka transportu służącemu do przewozu odłowionych zwierząt. Z kontroli tej sporządzono protokół, w którym nie zamieszczono negatywnych uwag co do warunków transportu zwierząt lub co do wyposażenia pojazdu i nadano jej weterynaryjny numer identyfikacyjny 26052819 (*k.98-101*).

Dnia 3 grudnia 2013 roku działalność gospodarcza prowadzona przez Artura Banaszka pod firmą Eko – Art. Została wpisana do Rejestru podmiotów nadzorowanych przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Końskich pod numerem 3136 jako podmiot prowadzący działalność w zakresie zarobkowego przewozu zwierząt towarzyszących (*zaświadczenie – k.102*).

Artur Banaszewski w dniu 23 listopada 2013 roku ukończył szkolenie z zakresu transportu i obsługi zwierząt podczas transportu przeprowadzone przez Przedsiębiorstwo usługowe Novum oraz zakończył je wynikiem pozytywnym z egzaminu przed komisją powołaną przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Kielcach (*zaświadczenie – k.103-104*).

Decyzją Powiatowego Lekarza Weterynarii w Końskich z dnia 6 lutego 2014 roku nr 21/2014 stwierdzono, że Eko- Art. Artur Banaszewski spełnia wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności w zakresie przewozu zwierząt i nadano jej weterynaryjny numer identyfikacyjny 26052820 (*decyzja nr 21/2014 – k.105-106*).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w aktach dowodów z dokumentów oraz dowodów z zeznań stron. Jeśli chodzi o dowody z dokumentów, to Sąd dał im wiarę w całości, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, a ich treść nie budzi wątpliwości, natomiast jeśli chodzi o zeznania stron, to Sąd dał im wiarę tylko w takim zakresie, w jakim znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w świetle art. 189 k.p.c. kryteriami oceny zasadności żądania powoda są, po pierwsze posiadanie przez powoda interesu prawnego oraz, po drugie, istnienie lub nieistnienie stosunku prawnego lub prawa.

W świetle tego przepisu interes prawny jest merytoryczną przesłanką powództwa o ustalenie, która, w sposób niezależny od innych wymaganych przez prawo materialne lub procesowe okoliczności, warunkuje określony skutek tego powództwa. Interes prawny decyduje zatem o dopuszczalności badania i ustalania drugiej przesłanki merytorycznej, jaką jest prawdziwość twierdzeń powoda, że wymieniony w powództwie stosunek prawny lub prawo istnieje.

W sprawach o ustalenie interesu prawnego rozumieć trzeba jako obiektywną potrzebę uzyskania określonej treści wyroku. Powód musi zatem udowodnić, że ma interes prawny skierowania powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, tj. osobie, która „stwarza przynajmniej potencjalne zagrożenie prawnie chronionym interesom powoda” (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28 września 2006 r., VI ACa 242/2006).

W tej sytuacji Sąd uznał, że interes prawny powoda w wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie wynikał ze statutowych celów Fundacji - pomocy zwierzętom bezdomnym i zwierzętom krzywdzonym przez ludzi oraz zapobiegania i zwalczania źródeł takich zjawisk; oraz ochrony zwierząt. Tym samym Sąd podzielił pogląd panujący w orzecznictwie, iż *ocena interesu prawnego fundacji i organizacji społecznych musi być powiązana z badaniem ich ustawowych oraz statutowych zadań i kompetencji, tym bardziej w przypadku gdy chodzi o ochronę zwierząt, które same swojego interesu prawnego i uprawnień bronić nie mogą (patrz. Wyrok z dnia 12.06.2007 r. ,sygn. akt II OSK 339/07,NSA.) oraz, że skoro zadaniem powodowego Stowarzyszenia jest ochrona zwierząt, a same zwierzęta nie mogą bronić swojego interesu prawnego, legitymacja czynna powoda nie może być kwestionowana. Powodowe Stowarzyszenie posiada więc legitymację procesową (patrz: wyrok z 28.02.2012 r. Sądu Okręgowego w Sieradzu sygn. akt I C 155/11.)*

Przechodząc do oceny wystąpienia w niniejszej sprawie drugiej przesłanki merytorycznej, jaką jest prawdziwość twierdzeń powoda, że wymienio-

ny w powództwie stosunek prawny lub prawo istnieje, należy wskazać że zawarciu w dniu 31 grudnia 2013 roku przez Gminę Konstancin – Jeziorna z Arturem Banaszewskim umowy nr OŚR – 2720/6/2013, o której unieważnienie wnosił powód było pomiędzy stronami okolicznością bezsporną.

Główne zarzuty powoda, podnoszone przez niego w toku procesu dotyczyły zawarcia przez Gminę Konstancin – Jeziorna wyżej wskazanej umowy z podmiotem nieuprawnionym do tego rodzaju działalności, tj. nie posiadającym zezwolenia na transport zwierząt oraz zezwolenia na prowadzenia schroniska dla zwierząt. Jakkolwiek pierwszy zarzut powoda został zdeprecjonowany, bowiem pozwany Artur Banaszewski przedstawił stosowne zaświadczenia, to drugi z zarzutów okazał się zasadny.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. Natomiast zgodnie z § 2 minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zasady i warunki wyłapywania bezdomnych zwierząt. Zostały one określone Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 roku w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt.

Jak wynika z treści art. 11 a wyżej wskazanej ustawy Rady Gminy co-rocennie do dnia 31 marca podejmuje uchwałę dotyczącą programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten musi obejmować min. zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt.

Podobnie w § 4 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 roku w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt wskazano, iż działania w zakresie wyłapywania zwierząt bezdomnych, w szczególności psów i kotów, obejmują przewiezienie i umieszczenie zwierząt w schronisku.

Pod pojęciem schronisko dla zwierząt należy rozumieć miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi spełniające warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn.

zm.4). Prowadzenie schroniska dla zwierząt jest działalnością nadzorowaną, jest możliwe po uprzednim zgłoszeniu zamiaru jej prowadzenia powiatowemu lekarzowi weterynarii. Natomiast osoba prowadząca działalność nadzorowaną bez spełnienia wymagań weterynaryjnych przewidzianych dla określonego rodzaju i zakresu tej działalności, powodując przez to zagrożenie epizootyczne lub epidemiczne lub niewłaściwą jakością zdrowotną produktów, albo prowadzi taką działalność bez stwierdzenia spełniania wymagań weterynaryjnych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku (art.77 pkt. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt).

Ponadto zagadnienie prowadzenia schronisk dla zwierząt przez przedsiębiorców uregulowane zostało w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt. 4 wyżej wskazanej ustawy na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części wymagane jest uzyskanie zezwolenia. Wydanie przedmiotowego zezwolenia uwarunkowane jest spełnieniem przez ubiegający się podmiot warunków określonych w drodze uchwały przez Radę Gminy (art. 7 ust. 3 w/w ustawy). Natomiast z treści art. 10 ust.1 ustawy o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach wynika, iż prowadzenie działalności bez wymaganego zezwolenia (min. prowadzenie schroniska dla zwierząt) podlega karze aresztu lub karze grzywny.

Odnosząc powyżej wskazane uregulowania do stanu faktycznego ustalonego przez Sąd w niniejszej sprawie należy wskazać, że Artur Banaszewski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą EKO – ART nie posiadał stosownych zezwoleń na prowadzenie schroniska dla zwierząt. Co za tym idzie należy uznać, że umowa nr OŚR – 2720/6/2013 zawarta w dniu 31 grudnia 2013 roku pomiędzy nim i Gminą Konstancin – Jeziorna jest nieważna, bowiem zgodnie z art. 58 § k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postano-

wień czynności prawnej wchodzą odpowiednie przepisy ustawy. Z uwagi na powyższe należało orzec jak w pkt. 1 wyroku.

Konsekwencją rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania pozwu było rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu. Mając na uwadze wynik postępowania, a mianowicie to, iż żądanie powoda okazało się zasadne, Sąd na podstawie art. 98 w zw. z art. 99 k.p.c. kosztami procesu obciążył pozwanych, zobowiązując ich do zapłaty na rzecz Fundacji dla Zwierząt „Argos” w Warszawie tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów zastępstwa procesowego kwoty 7 200 zł, liczoną wg stawki minimalnej ustalonej na podstawie § 6 pkt.7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163, poz. 1348 ze zm.) (pkt. 2 wyroku) oraz nakazał pobrać od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 16 050 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, bowiem Fundacja dla Zwierząt „ARGOS” jako organizacja pożytku publicznego na mocy art. 24 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 24.04.2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie była zwolniona od opłat sądowych (pkt. 3 wyroku).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Załącznik nr 1
Sekretarz Sądu

Dyma
2014